

TILASTO-
RAPORTTI

Yksityisen sektorin
työeläkkeiden rahoitus
vuonna 2005

Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja
1/2007

Eläketurvakeskus • Pensionsskyddscentralen

TILASTORAPORTTI

Yksityisen sektorin työeläkkeiden rahoitus vuonna 2005

Marja Kiviniemi

Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja
1/2007

Eläketurvakeskus • Pensionsmyndigheten

TILASTORAPORTTI

Eläketurvakeskus

00065 ELÄKETURVAKESKUS

Puhelin 010 7511 • Faksi (09) 148 1172

Pensionsskyddscentralen

00065 PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Tfn 010 7511 • Fax (09) 148 1172

Finnish Centre for Pensions

FI-00065 Eläketurvakeskus Finland

Tel. +358 10 7511 • Fax +358 9 148 1172

Edita Prima Oy

Helsinki 2007

ISSN 1459-3823

LUKIJALLE

Tähän tilastoraporttiin on koottu yksityisen sektorin työeläkemenoihin ja -varoihin sekä vakuutusmaksuihin ja eläkejärjestelmän hoitokuluihin liittyviä aikasarjoja vuosilta 2001–2005. Lisäksi raportissa tarkastellaan pääpiirteittäin työeläkkeiden rahoitusperiaatteita vuonna 2005 ja sivutaan myös niihin sen jälkeen tehtyjä uudistuksia.

Eläkelainsäädäntöä uudistettiin vuoden 2005 alusta, jolloin muuttuivat mm. eläkkeiden karttumisperiaatteet, niiden tarkistamisessa käytettyjen indeksien määräytymistapa ja vanhuuseläkeiät. Varhentamattomalle vanhuuseläkkeelle on oikeus jäädä 63–68-vuotiaana ja eläkettä karttuu 4,5 prosenttia vuodessa, jos jatkaa työskentelyä 63 ikävuoden jälkeen. Vanhuuseläkkeen rinnalla voi myös työskennellä ja kerryttää lisää eläkettä 1,5 prosentin karttumalla. Tietyt sosiaalietuusajat kartuttavat eläkettä uudistuksen jälkeen. Lisäksi työntekijät vakuutetaan, ja eläkevakuutusmaksut maksetaan nyt 18–68-vuotiaana.

Eläkkeiden rahoituksen kannalta tärkeitä muutoksia olivat myös ensimmäisen kerran vuonna 2010 alkaviin eläkkeisiin vaikuttavan elinaikakertoimen käyttöönotosta sopiminen ja työntekijän maksuosuuden määräytyminen iän perusteella. Vuodesta 2005 alkaen 53 vuotta täyttäneet ovat maksaneet korkeampaa maksua kuin alle 53-vuotiaat, koska heille karttuu myös eläkettä nuorempia paremman karttumisprosentin mukaan.

Työntekijän eläkelaki TyEL korvasi vuoden 2007 alusta työntekijäin eläkelain (TEL), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (LEL) sekä taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (TaEL). Kaikki yksityisten työnantajien palveluksessa olevat työntekijät merimieseläkelain mukaan vakuutettuja lukuun ottamatta, vakuutetaan nyt saman TyEL-lain mukaan. Tässä raportissa on tilastoitu vielä erikseen TEL:n, LEL:n ja TaEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitukseen liittyvät suuret.

SISÄLTÖ

1	Työeläkkeiden rahoituksen pääperiaatteet.....	7
2	Vakuuttamisvelvollisuus	9
3	TEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus.....	9
3.1	Vakuutusmaksu	10
3.2	Vastuuvelka / Eläkevastuu	12
4	LEL:n ja TaEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus	13
5	MEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus.....	14
6	YEL:n ja MYEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus	14
7	Tilastolähteet ja luokitukset	15
	Taulukot	17
1	Eläkelaitosten maksutulo- ja eläkemeno-osuudet vuonna 2005	
2	Keskimääräisen perustariffin mukaiset TEL-vakuutusmaksun komponentit	
3	Vakuutusmaksuprosentit	
4	Toteutunut keskimääräinen TEL-vakuutusmaksu prosentteina vastaavasta palkkasummasta työnantajan koon mukaan	
5	Työeläkemaksutulo eläkelaitosten tilinpäätöstietojen mukaan, milj. euroa	
6	Eläkelaitosten maksamat yksityisen sektorin eläkkeet ETK:n eläkerekisteritietojen mukaan, milj. euroa	
7	Maksetut eläkeosat (perusturva) eläkelain mukaan ETK:n eläkerekisteristä, milj. euroa	
8	Vastuuvelka eläkelaitosten tilinpäätöstietojen mukaan, milj. euroa	
9	Liikekulut, ETK:n kustannusosuudet ja ETK:n luottovakuutustoiminnan kulut, milj. euroa	
10	Eläkevarat eläkelaitosryhmittäin, milj. euroa	
11	Sijoitusjakaumat eläkelaitosryhmittäin	
12	Vakavaraisuusasteet vuoden lopussa ja laskuperustekorko	

1 Työeläkkeiden rahoituksen pääperiaatteet

Eläkkeet voidaan rahoittaa joko jakojärjestelmällä, rahastoivalla järjestelmällä tai näiden yhdistelmällä. Suomessa työeläkejärjestelmä on osittain rahastoiva. Tällöin vain osa eläkkeistä rahastoidaan ja sitä täydennetään jakojärjestelmällä, valtion maksamilla suorituksilla sekä rahastoille saaduilla tuotoilla. Rahastointi tapahtuu yksilötasolla eläkelainsäädäntöön perustuvien säännöin. Yrittäjien eläkkeitä ei rahastoida etukäteen.

Vuonna 2005 yksityisen sektorin palkansaajat voitiin vakuuttaa työntekijäin eläkelain (TEL), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (LEL), taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (TaEL) ja merimieseläkelain (MEL) mukaan. Vuoden 2007 alusta työntekijät vakuutetaan TyEL:n mukaan ja merimiehet edelleen MEL:n mukaan.

Palkansaajien eläkelakien mukaan karttuneista rahastoiduista eläkkeistä tai eläkkeen osista vastaavat ne eläkelaitokset, joihin työnantajien ja työntekijöiden maksamat työeläkemaksut on rahastoitu. Muilta osin eläke tai sen osa on eläkelaitosten yhteisellä vastuulla ja rahoitetaan eläkkeen maksuvuoden työeläkemaksuun sisältyvällä tasausosalla. Työttömyysvakuutusrahasto kustantaa työttömyys- ja koulutuspäivärahojen perusteella kertyneet etuudet siinä vaiheessa, kun eläkettä karttuu. Muita päiväraha-ajoilta karttuneiden eläkeosien kustantamiseen osallistuvat kaikki eläkelaitokset vakuutettujen työansioden suhteessa kyseisten eläkeosien maksuvuonna. Lastenhoito- ja opiskeluajoilta kertyneet etuudet rahoitetaan verovaroin niitä maksettaessa.

Yksityisellä sektorilla rahastoidaan vanhuuseläkkeitä varten vuosittain 0,5 prosenttia 18–54-vuotiaana ansaituista eläkepalkoista. Rahastointia koskevat ikäraajat muuttuivat vuonna 2005, kun vanhuuseläke alkoi karttua jo 18-vuotiaana entisen 23 ikävuoden sijaan. Eläkettä karttuu myös vanhuuseläkkeen rinnalla tehdystä työstä.

Vuonna 2005 työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeistä rahastoitiin 80 prosenttia ko. eläkkeiden alkaessa ja loput kustannettiin jakojärjestelmällä. *Sen sijaan työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeet, joiden eläketapahtuma on vuonna 2006 tai myöhemmin rahastoidaan kokonaan eläkkeiden myöntövuonna.* Työttömyyseläkkeitä ei kuitenkaan myönnetä enää 1950 ja sen jälkeen syntyneille. Osa-aika- ja perhe-eläkkeet kustannetaan edelleen jakojärjestelmällä samoin kuin kaikkien eläkkeiden indeksitarkistuksista aiheutuvat menot.

Yrittäjien eläkelain (YEL) ja maatalousyrittäjien eläkelain (MYEL) perusteella karttuneet eläkkeet rahoitetaan työeläkemaksun lisäksi valtionosuudella siten, että YEL-vakuutusta harjoittavat eläkelaitokset vastaavat yhteisesti YEL:n mukaan karttuneista eläkkeistä tai eläkeosista ja Maatalousyrittäjien eläkelaitos puolestaan kustantaa MYEL-eläkkeet. Valtio maksaa vuosittain sen osan YEL- ja MYEL-eläkemenosta, joita ei saada katettua vakuutusmaksuilla.

Vuoden 2005 lopussa yksityisen sektorin työeläkkeitä vakuutti ja maksoi yhteensä 47 eläkelaitosta. Työeläkkeet maksetaan viimeisen laitoksen periaatteen mukaan eli eläkkeen myöntää ja maksaa se eläkelaitos, jossa työntekijä oli viimeksi vakuutettuna. Maksava laitos perii muilta eläkelaitoksilta vastuunjakojärjestelmän avulla eläkkeeseen mahdollisesti sisältyvät toisten eläkelaitosten vastuulla olevat eläkeosat. Käytännössä tämä hoidetaan vuosittain samalla, kun Eläketurvakeskus jakaa eläkelaitosten kesken kustannukset yhteisellä vastuulla olevasta eläkemenosta sekä koordinoi selvittelyyn liittyvän rahaliikenteen.

Eläkelaitokset antavat kustannusten selvittelyä varten vuosittain Eläketurvakeskukselle tiedot kunkin kalenterivuoden aikana maksamistaan eläkkeistä jaoteltuina pääpiirteissään seuraavasti:

Eläkelaitosten yhteisesti kustannettavat osat, joita ovat

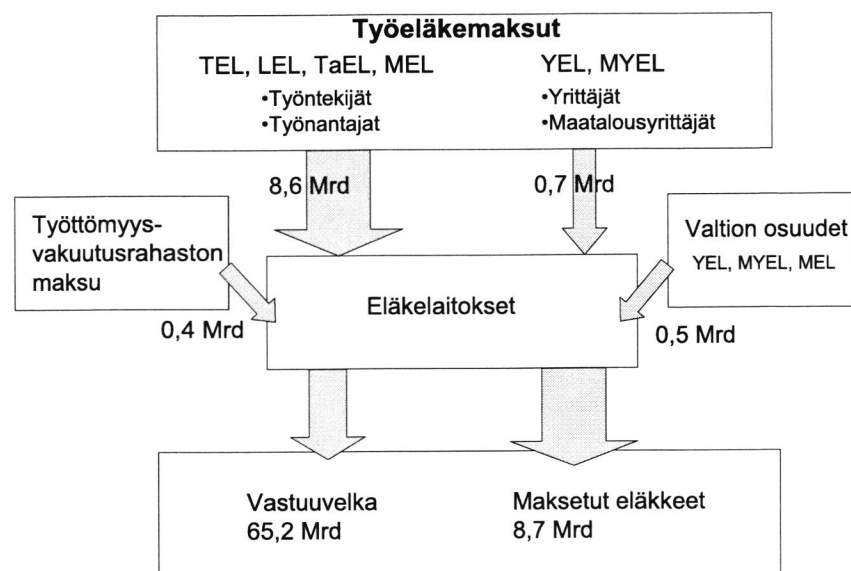
- palkansaajien eläkelakien mukaan yhteisesti kustannettavat osat ja
- yrittäjien eläkelain mukaan yhteisesti kustannettavat osat.

Eläkelaitosten omalla vastuulla olevat eläkkeiden osat, joita ovat

- eläkelaitosten palkansaajien eläkelakien perusteella rahastoimat eläkkeen osat,
- Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastuulle kuuluvat, MYEL:n mukaan karttuneet eläkkeen osat ja
- YEL:n lisäturvaa vakuuttaneen YEL-laitoksen vastuulle kuuluvat osat.

Kuvassa 1 on esitetty yksinkertaistettuna yksityisen sektorin työeläkkeitä koskevien rahavirtojen kulkua kuvaava kaavio vuodelta 2005.

Kuva 1. Työeläkkeiden rahavirrat 2005.

Työttömyysvakuutusrahaston maksu kuvassa 1 tarkoittaa ko. rahaston eläkejärjestelmälle maksamaa vakuutusmaksua, jolla hyvitetään eläkelaitoksille vakuutusmaksuja, jotka niiltä jää saamatta vakuutettujen työttömyys- ym. ajoilta. Taulukossa 1 on tilastoitu yksityisen sektorin maksutulot ja eläkemenot vuonna 2005 edellä esitetyn jaottelun mukaan.

2 Vakuuttamisvelvollisuus

Vuonna 2005 työnantaja oli velvollinen järjestämään työntekijöilleen eläkevakuutuksen TEL-toiminnan osalta joko työeläkevakuutusyhtiössä, -eläkekassassa tai -säätiössä. LEL- ja TaEL-toiminnan vakuutti Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Etera. Ennen 1.7.2003 LEL:n mukainen työskentely vakuutettiin LEL Työeläkekassassa ja TaEL-toiminta puolestaan ennen 1.7.2004 Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassassa. *Vuodesta 2007 lähtien työntekijöiden eläketurvan voi vakuuttaa TyEL:n mukaan samassa eläkelaitoksessa riippumatta toimialasta tai ansioista.* MEL:n mukainen työskentely vakuutetaan edelleen Merimieseläkekassassa ja yrittäjät vakuuttavat eläketurvansa joko eläkevakuutusyhtiössä tai YEL-toimintaa harjoittavassa eläkekassassa. Maatalousyrittäjien eläkelaitos hoitaa maatalousyrittäjien eläkkeiden vakuuttamista.

3 TEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus

TEL:n ja vuodesta 2007 lähtien TyEL:n mukaiset eläkkeet rahoitetaan sekä työnantajien että työntekijöiden vakuutusmaksuosuudella. Kun työnantaja on vakuuttanut työntekijänsä työeläkevakuutusyhtiössä, se maksaa yhtiölle vakuutusmaksuna tietyn prosenttiosuuden työntekijöiden palkoista. Vakuutusmaksun taso määräytyy sosiaali- ja terveysministeriön vuosittain vahvistamien perusteiden mukaan. Jos taas työnantaja on järjestänyt työeläkevakuutuksen eläkekassassa tai -säätiössä, se maksaa valitsemalleen kassalle tai säätiölle vakuutusmaksun kannatusmaksuna.

Eläkelaitostyyppistä riippumatta vakuutusmaksu mitoitetaan siten, että se kattaa vuoden aikana rahastoitavan eläkevastuun, yhteisesti kustannettavat eläkkeet, hoitokulut ja saamatta jääneistä vakuutusmaksuista syntyvät tappiot.

Vuodesta 1993 lähtien vakuutusmaksu on sisältänyt myös työntekijän osuuden. Työntekijän eläkemaxiprosentti oli aluksi samansuuruinen kaikille iästä riippumatta. Vuodesta 2005 lähtien yli 53-vuotiailta on peritty korkeampaa maksua kuin tätä nuoremmilta. 53 vuotta täyttäneiden maksu on 19/15-kertainen verrattuna nuorempien maksuun. Korotetulla työntekijämaksulla katetaan 53 vuotta täyttäneiden korkeampia karttumia. Vakuutusmaksuun vuosittain tuleva muutos jaetaan puoliksi työntekijän ja työnantajan osuuteen.

Keskimääräinen vakuutusmaksu sisältää myös hyvitysosan. Vuoden 2005 keskimääräiseksi hyvitykseksi arvioitiin 0,3 prosenttia palkoista. Taulukossa 2 on esitetty keskimääräisen TEL-vakuutusmaksun osat vuosina 2001–2005.

Lopullinen vuonna 2005 toteutunut, eläkeyhtiöiden, -säätiöiden ja -kassojen tiedoista laskettu keskimääräinen TEL-vakuutusmaksuprosentti oli 20,9. Maksusta on vähennetty eläkelaitosten antamat hyvitykset ja se voi sisältää alennettuihin eläkeikiin liittyviä kertamaksuja, mutta ei aikaisempiin vuosiin kohdistuvia korjauksia eikä laiminlyöntikorotuksia.

Taulukossa 3 on esitetty arvioidut TEL:n keskimääräiset maksuprosentit, ja taulukoon 4 on koottu toteutuneet TEL:n keskimääräiset vakuutusmaksuprosentit työnantajien koon mukaan luokiteltuina vuosina 2001–2005.

3.1 Vakuutusmaksu

TEL-yhtiöiden vakuutusmaksu koostui rahastoivan järjestelmän ja jakojärjestelmän mukaisista osista. Maksuun vuonna 2005 sisältyneillä vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkeosilla rahoitetaan näiden eläkelajien rahastoiduista osista syntyvä eläkevastuu. Jakojärjestelmän mukaiset vakuutusmaksun osat ovat tasausosa, hoitokulu- ja maksutappio-osa sekä Eläketurvakeskuksen kustannusosa. Vuonna 2007 käyttöön otettu TyEL-maksu vastaa rakenteeltaan entistä TEL-maksua.

Vakuutusmaksun vanhuuseläkeosan suuruuteen vaikuttavat työntekijän ikä ja sukupuoli ja sillä kustannetaan kyseiseltä vuodelta karttuva rahastoitu vanhuuseläkevastuu. Lisäksi vanhuuseläkkeiden rahastoituihin osiin tehdään vuosittain tasokorotus rahastojen arvon vahvistamiseksi. Korotus tapahtuu sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien täydennyskertoimien perusteella.

Vakuutusmaksun työkyvyttömyyseläkeosa riippui vuonna 2005 työntekijän iästä, työnantajan koosta ja sen omista työkyvyttömyystapauksista jäljempänä esitetyllä tavalla. Maksun työttömyyseläkeosa määriteltiin vastaavasti kuin työkyvyttömyyseläkeosa. Työttömyyseläkkeitä ei myönnetä enää vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneille.

Vakuutusmaksun tasausosalla kustannetaan jakojärjestelmällä rahoitettava osa eläkemennoista. Näin rahoitettavia eläkkeenosia ovat mm. vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeiden yhteisesti kustannettavat osat sekä perhe- ja osa-aikaeläkkeet. Tasausosan suuruuteen vaikuttavat vakuutetun ikä ja sukupuoli ja se määritellään siten, että vakuutusmaksun kokonaisuus on sukupuolesta riippumaton ja ikäriippuvuutta tasoitetaan. Tasausosan erot kompensoivat miesten ja naisten keskimääräisen elinajan erosta johtuvia vanhuuseläkeosan eroja. Vuodesta 2007 alkaen kokonaisuus tasoitetaan kokonaan iästä riippumattomaksi.

Muita vakuutusmaksun osia ovat hoitokustannus-, maksutappio- ja Eläketurvakeskuksen kustannusosa. Hoitokustannusosalla peitetään eläkevakuutusyhtiöiden vakuutusten hoidosta aiheutuvat kulut ja maksutappio-osalla saamatta jääneistä vakuutusmaksuista aiheutuvat

tappiot. Eläketurvakeskuksen kustannusosalla rahoitetaan Eläketurvakeskuksen toiminta ja luottovakuutusosalla on katettu Eläketurvakeskuksen luottovakuustoitinnasta aiheutuneet tappiot. Nämä kustannusosuudet on esitetty vuosilta 2001–2005 taulukossa 9.

Pientyönantajat eli yritykset, joilla oli alle 50 työntekijää, maksoivat vuonna 2005 kiinteää vuosimaksua yhtä paljon kuin niistä muodostettu yksi suurtyönantaja olisi maksanut vakuutusmaksua. Pientyönantajien maksuprosentti oli lähes samansuuruinen kuin arvioitu keskimääräinen vakuutusmaksuprosentti ja se oli maksuun sisältyvää hyvitysosaa lukuun ottamatta sama kaikille työnantajille. Hyvitykset vaihtelivat työnantajittain ja vakuutusyhtiöittäin.

Suurtyönantajilla eli yrityksillä, joilla oli vähintään 50 TEL:n alaista työntekijää, maksun työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkeosan suuruus riippui muun muassa työntekijöiden iästä, yrityksen koosta ja vakuutustapahtumien määrästä. Maksuprosenttiin sisältyvät hyvitykset vaihtelivat myös työnantajittain ja vakuutusyhtiöittäin.

Vuonna 2005 työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkemaksut määräytyivät työntekijöiden lukumäärän, iän ja maksuvuonna myönnettyjen eläkkeiden määrän mukaan seuraavasti:

Ne työnantajat, joilla oli työntekijöitä

- 50–799, maksoivat osittain perusmaksun mukaista työkyvyttömyysmaksua ja vastasivat osittain omista työkyvyttömyys- ja työttömyyseläketapauksistaan ja
- vähintään 800, vastasivat 80 prosentin omavastuuosuudella työkyvyttömyys- ja työttömyyseläketapahtumistaan aiheutuneista kuluista.

Lisäksi suurtyönantajat kustansivat yhdessä osan eläkkeistä. Tällaisia poolattavia eläkkeitä olivat muun muassa alle vuoden kestäneen työsuhteen perusteella myönnetyt työttömyys- ja työkyvyttömyyseläkkeet sekä vakuutetun 50 vuoden täyttämispäivän jälkeen alkaneiden, alle kolme vuotta kestäneiden työsuhteiden perusteella myönnetyt työttömyys- ja työkyvyttömyyseläkkeet.

Vuodesta 2006 alkaen suurtyönantajien työkyvyttömyyseläkemaksun omavastuuteknikka korvattiin maksuluokilla. Suurtyönantajan työkyvyttömyyseläkemaksu määräytyi työnantajan koosta riippuen osittain perus- ja osittain maksuluokkamaksun mukaan. Työnantajat on jaettu maksuluokkiin niiden työkyvyttömyysriskin mukaan ja maksu on ollut sitä korkeampi, mitä korkeampaan maksuluokkaan työnantaja kuuluu.

Vuoden 2007 alusta työnantajan koon vaikutus maksuteknikkaan perustuu työnantajan palkkasummaan eikä enää vakuutettujen lukumäärään. Lisäksi työnantajat luokitellaan vakituista henkilökuntaa pitäviin sopimustyönantajiin ja tilapäisiin työnantajiin.

Eläkesäätiöt ja eläkekassat kustantavat rahastoidusta eläkemenosta syntyvän eläkevastuunsa ja osallistuvat yhteisesti kustannettavaan TEL-, LEL-, TaEL- ja MEL-eläkemenon maksamiseen. Eläkesäätiöissä voi olla käytössä joko työnantajien kesken tasaava kirjanpito tai työnantajakohtainen kirjanpito. Tasaavassa kirjanpidossa työnantajat vastaavat yhdessä

kyseisen säätiön eläkemenosta, kun taas työnantajakohtaisessa kirjanpidossa kukin työnantaja vastaa omasta eläkemenostaan. Eläkekassaan kuuluvat työnantajat vastaavat yhdessä eläkemenostaan. Tasaavassa kirjanpidossa eläkesäätiön tai -kassan työnantajilta peritään kannatusmaksu eläkelaitoksen säännöissä sovitulla periaatteilla, jolloin maksut voidaan periä esimerkiksi työnantajien maksamien palkkojen suhteessa.

3.2 Vastuuvelka / Eläkevastuu

Vastuuvelalla tarkoitetaan eläkelaitosten tulevia eläkkeitä varten rahastoimia varoja ja se muodostuu alkaneiden, jo maksussa olevien eläkkeiden tulevien erien vastuusta sekä vastaisten eläkkeiden vastuusta. Vastaiset eläkkeet ovat rahastoituja eläkkeitä, joita ei ole vielä myönnetty, mutta jotka on jo rahastoitu. Esimerkiksi vanhuuseläkkeen rahastointi aloitetaan jo työssäoloaikana. Eläkesäätiöiden vastuuvelkaa nimitetään eläkevastuuksi.

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeiden yhteisesti kustannettavat osat, samoin kuin osa-aika- ja perhe-eläkkeet kustannetaan vasta eläkkeitä maksettaessa jakojärjestelmän mukaisesti eikä niistä siksi muodostu olennaisesti vastuuvelkaa. Näitä eläkkeen osia varten on olemassa tasausvastuu eli puskurirahasto, jolla varmistetaan jakojärjestelmän rahoituksen riittävyys.

Vuonna 2005 työeläkevakuutusyhtiöiden vastuuvelka koostui vastaisten vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeiden sekä lisäeläkkeiden vastuista ja alkaneiden vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja lisäeläkkeiden vastuista. Vastuuvelkaan luetaan myös tasointuvastuut, joilla lievennetään vakuutusliikkeen heilahteluja sekä lisävakuutusvastuu. Lisävakuutusvastuu muodostuu osittamattomasta ja ositetusta lisävakuutusvastuusta ja se sisältää esimerkiksi sijoitustoiminnasta saatua laskuperustekorona ylittävää tuottoa ja asiakkaille annettavat maksun hyvitykset.

Eläkekassojen vastuuvelka ja eläkesäätiöiden vastuuvelkaa vastaava eläkevastuu muodostuvat pääosin samoin kuin yhtiöillä, mutta säätiöillä ei ole tasointuvastuuta.

Työeläkelaitosten on sijoitettava vastuuvelan katteena olevat varat tuottavasti ja turvallisasti. Vastuuvelan ylittävät varat ovat eläkelaitoksen toimintapääomaa, jolla se varautuu sijoitusriskeihin. Suurimman osan eläkevaroistaan eläkelaitokset ovat sijoittaneet joukkovelkakirjoihin ja tämän lisäksi vakuutusmaksu- ja sijoituslainoihin sekä osakkeisiin, markkinarahasijoituksiin ja kiinteistöihin. Taulukossa 10 on esitetty eläkelaitosten eläkevarat vuosilta 2001–2005 ja taulukossa 11 sijoitusjakaumat eläkelaitosryhmittäin vuosilta 2003–2005.

Työeläkelaitosten vakavaraisuusaste lasketaan kunkin eläkelaitoksen toimintapääoman suhteena vastuuvelkaan/eläkevastuuseen. Tämä prosenttiosuus vaihtelee huomattavasti eri eläkelaitoksilla. Työeläkelaitosten keskimääräinen vakavaraisuusaste vaikuttaa myös laskuperustekorkoon, joka määrittelee vastuuvelan katteena oleville varoille vaadittavan sijoitus-

ten vähimmäistuoton tason. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö vahvistaa laskuperustekorona työeläkelaitosten hakemuksesta, yleensä kaksi kertaa vuodessa.

Laskuperustekorona ylittävän osan sijoitusten tuotoista eläkelaitos voi käyttää joko toimintapääomansa kasvattamiseen tai työnantajamaksujen alentamiseen vakavaraisuustilanteestaan riippuen. Taulukossa 12 on esitetty työeläkeyhtiöiden, -eläkesäätiöiden ja -kassojen vakavaraisuusasteet sekä laskuperustekorona vuosina 2002–2005.

Vuoden 2007 alusta työeläkejärjestelmää koskevia sijoitussäännöksiä uudistettiin. Kateja vakavaraisuussäännökset sallivat nyt entistä riskipitoisemman sijoittamisen sekä toimintapääoman aiempaa vapaamman kartuttamisen ja purkamisen. Uudistuksessa perustekorona sidottiin osittain osakkeille saataviin sijoitustuottoihin siten, että 90 prosenttia korosta määräytyy entisen laskuperustekorona tapaan, mutta loppuosaan vaikuttavat pääasiassa eläkelaitosten osakesijoitusten tuotot. Riskipitoisempaa sijoittamista puskuroimaan perustettiin vastuuvetkaan sisältyvä, järjestelmätasoinen puskurirahasto, osaketuottosidonnainen lisävakuutusvastuu.

4 LEL:n ja TaEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus

Vuonna 2005 LEL:n ja TaEL:n vakuutusmaksuprosentit olivat kaikille työnantajille kiinteä prosentti palkoista riippumatta työntekijöiden iästä, sukupuolesta tai yrityksen koosta. Nämä maksut sisälsivät samat alle 53-vuotiaiden ja 53 vuotta täyttäneiden työntekijöiden mak-suosuudet kuin TEL-vakuutusmaksu. Vuodesta 2007 alkaen LEL- ja TaEL- yhdistettiin TEL:n kanssa yhdeksi TyEL-laiksi. Myös TyEL-maksu sisältää työntekijän osuuden.

LEL-maksuprosentti vahvistettiin toistaiseksi voimassa olevaksi, mutta TaEL-maksuprosentti vain vuodeksi kerrallaan. Nämä vakuutusmaksut sisälsivät sekä eläkelaitosten vakuutusten hoidosta aiheutuneet menot että eläkelaitosten osuudet Eläketurvakeskuksen toiminnasta aiheutuvista kustannuksista. Kustannusosina ovat menneinä vuosina olleet myös Eläketurvakeskuksen luottovakuutus-toiminnasta aiheutuneet kulut. Edellä mainitut erät on esitetty taulukossa 9.

LEL:n ja TaEL:n mukaisista eläkeosista lasketaan myös TEL:iin verrattava alkaneista ja vastaisista eläkkeistä muodostuva vastuu. Taulukossa 3 on esitetty eri eläkelakien mukaiset vakuutusmaksuprosentit vuosina 2001–2005 ja taulukossa 5 puolestaan maksetut tulot samoilta vuosilta. Taulukoissa 6 ja 7 ovat vuosien 2001–2005 eläkemenotiedot ja taulukossa 8 vastuuvetelan määrät.

5 MEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus

MEL-vakuutusmaksuprosentti on kaikille työntekijöille sama riippumatta iästä, sukupuolesta tai yrityksen koosta. Sekä merimies että hänen työnantajansa maksavat yhtä suuren vakuutusmaksun Merimieseläkekassalle. Molempien maksuosuus oli 11 prosenttia palkoista vuonna 2005. Maksu nousi prosenttiyksikön edellisestä vuodesta ja tällöin sekä työnantajan että työntekijän osuudet kohosivat puolella prosenttiyksiköllä. MEL-maksu nousee yleensä prosenttiyksikön joka toinen vuosi 24 prosentin enimmäistasoon saakka. Maksun korotus perustuu sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamiin Merimieseläkekassan maksuperusteisiin. Taulukossa 3 on esitetty MEL-vakuutusmaksuprosentit vuosilta 2001–2005 ja taulukossa 5 on maksutulotiedot samoilta vuosilta.

Valtio osallistuu merimieseläkkeiden kustannuksiin maksamalla kolmanneksen kunkin vuoden eläkemenosta. Merimieseläkekassa ei osallistunut Eläketurvakeskuksen luottovakuutustoiminnasta aiheutuneiden tappioiden peittämiseen. Taulukossa 9 on esitetty Merimieseläkekassalle vakuutusten hoidosta aiheutuneet menot vuosina 2001–2005 sekä osuudet Eläketurvakeskuksen toiminnasta aiheutuneista kustannuksista.

MEL:n mukaisista eläkkeistä tai eläkeosista lasketaan TEL:iin verrattava alkaneista ja vastaisista eläkkeistä muodostuva vastuu. Merimieseläkekassa kustantaa myös TEL:n vähimmäisturvan ylittävän MEL-ylitteen. Taulukoissa 6 ja 7 on esitetty MEL-eläkemenot ja taulukossa 8 vastuavelat vuosilta 2001–2005.

6 YEL:n ja MYEL:n mukaisten eläkkeiden rahoitus

Yrittäjien ja maatalousyrittäjien eläkelakien mukaan karttuneiden eläkkeiden rahoitus perustuu jakojärjestelmään ja valtion osuuksiin. Vuonna 2005 YEL-vakuuttamista hoidettiin kuudessa eläkevakuutusyhtiössä ja neljässä eläkekassassa. Nämä eläkelaitokset ovat yhdessä vastuussa YEL-eläkkeistä. MYEL-vakuuttamista hoitaa Maatalousyrittäjien eläkelaitos.

Valtio on osallistunut MYEL-eläkkeiden rahoitukseen lain voimaantulosta alkaen ja YEL-eläkkeiden rahoitukseen vuodesta 1979 lukuun ottamatta vuotta 1990. Taulukossa 5 on esitetty YEL:n ja MYEL:n mukaiset maksutulot ja niiden valtion osuudet vuosilta 2001–2005. Taulukossa 9 on puolestaan tilastoitu vakuutusten hoidosta aiheutuneet kulut ja Eläketurvakeskuksen kustannusosuudet.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvisti vuoden 2005 YEL-maksuprosentin ja MYEL-perusprosentin siten, että ne vastasivat TEL:n vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua prosentteina palkoista (ilman 53 vuotta täyttäneiden työntekijöiden korotettua maksun osuutta). Yrittäjien ja maatalousyrittäjien 53 ikävuoden täyttämistä seuraavan kalenterivuoden alusta lähtien maksuprosentiksi vahvistettiin kuitenkin

em. perusprosentti lisättyä vastaavalla 1,2 prosenttiyksikön korotuksella kuin 53 vuotta täyttäneillä työntekijöillä.

Yrittäjien vakuutusmaksujen määräytymiseen on tehty useita uudistuksia vuosien myötä. Aloittavat yrittäjät ovat saaneet vuodesta 2001 lähtien iästä riippumatta neljänneksen alennuksen YEL-maksuihin neljän ensimmäisen yrittäjävuoden aikana. Lisäksi maksamatta jääneet vakuutusmaksut voidaan vähentää YEL-työtuloista eläkettä laskettaessa. Vuoden 2005 alusta otettiin käyttöön entistä joustavampi YEL-maksu. Yrittäjät voivat halutessaan maksaa 10–100 prosentin suuruisen lisämaksun ja parantaa kyseisen vuoden eläkekarttumaansa tai vaihtoehtoisesti joustaa maksussa 10–20 prosenttia alaspäin, jolloin eläkekarttuma vastaavasti alenee.

MYEL-vakuutusmaksu lasketaan vakuutetun henkilökohtaisesta MYEL-työtulosta. Vuonna 2005 alle 53-vuotiaiden maksu oli 10,49 prosenttia, jos työtulo oli alle 19 822,14 euroa. Maksuprosentti nousi liukuvasti 19 822,14 ja 31 149,13 euron välillä, ja 31 149,13 euron ylittävältä osalta maksu oli 21,4 prosenttia työtulosta. 53 vuotta täyttäneillä vastaavat prosenttiluvut olivat 11,07 ja 22,6. Vakuutusmaksuprosentit vuosilta 2001–2005 ovat taulukossa 3.

7 Tilastolähteet ja luokitukset

Tässä raportissa esitetyt tilastot perustuvat pääasiassa eläkelaitosten tilinpäätöksiin, Eläketurvakeskuksen vastuunjako- ja rekisteritietoihin sekä Työeläkevakuuttajat TELA:sta saattuihin, eläkelaitosten sijoitustoimintaa koskeviin tietoihin.

Eläkelaitosten tilinpäätökset valmistuvat tilinpäätösvuotta seuraavana keväänä ja vastuunjako puolestaan tehdään tilinpäätösvuotta seuraavana syksynä. Nämä tiedot poikkeavat hieman toisistaan. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että vastuunjako suoritetaan tarkistettujen vastuutietojen perusteella, kun taas tilinpäätöstä tehtäessä osa tilinpäätösvuoden vastuutiedoista voi perustua eläkelaitosten arvioihin. Esimerkiksi vastaisten vastuiden laskennassa tarvittavat ansiotiedot eivät aina ole lopullisia tilinpäätöshetkellä, vaan ne tarkentuvat vasta myöhemmin keväällä työnantajien vuosi-ilmoitusten yhteydessä. Taulukossa 8 on esitetty eläkelaitosten tilinpäätöksiin perustuvat vastuuvelat vuosina 2001–2005.

Lisäksi tilinpäätöksissä on ilmoitettu eläkelaitosten vuoden aikana maksamat eläkkeet, joten esimerkiksi YEL-eläkelaitosten maksamissa eläkkeissä on yleensä mukana TEL-, LEL-, TaEL- ja MEL-vapaakirjoja YEL-eläkkeiden lisäksi. Vastuunjaossa puolestaan eläkkeitä tarkastellaan eläkelaitos- ja lakikohtaisesti. Vuodesta 2004 lähtien myös julkinen sektori on maksanut yksityisen puolen eläkkeitä (Vilma) viimeisen laitoksen periaatteen mukaan ja päinvastoin. Eläkelaitosten tilinpäätöksissään ilmoittamat maksetut eläkkeet voivat siis sisältää yksityisen sektorin eläkkeiden lisäksi myös julkisen sektorin eläkkeitä. Vilma-

eläkkeet käsitellään Eläketurvakeskuksen vastuunjakoselvittelyn yhteydessä. Vuonna 2005 yksityisen sektorin työeläkelaitokset maksoivat julkisen puolen (VEL, KuEL, KelaL ja KiEL) eläkkeitä yhteensä 46 miljoonaa euroa.

Taulukossa 6 on esitetty eläkelaitosten maksamat yksityisen sektorin eläkkeet vuosilta 2001–2005 siten, että yksityisen sektorin eläkelaitosten maksamista eläkkeistä on poistettu julkisen sektorin eläkkeet ja lisätty julkisen sektorin maksamat yksityisen puolen eläkkeet. Nämä tiedot on saatu Eläketurvakeskuksen rekistereistä. Taulukossa 7 on puolestaan esitetty yksityisen sektorin eläkelakien mukaan karttuneet lakikohtaiset eläkeosat, jotka on myös poimittu Eläketurvakeskuksen rekistereistä.

Taulukot

Taulukko 1. Eläkelaitosten maksutulo- ja eläkemeno-osuudet vuonna 2005.

Maksutulo 2005	TEL-LEL-TaEL-MEL		YEL		MYEL		Yhteensä	
	Mrd €	%	Mrd €	%	Mrd €	%	Mrd €	%
Työeläkemaksu	8,58	95,5	0,59	95,2	0,14	25,9	9,31	91,8
TVR-maksu	0,36	4,0	-	-	-	-	0,36	3,5
Valtion osuus	0,04	0,4	0,03	4,8	0,40	74,1	0,47	4,6
Yhteensä	8,98	100	0,62	100	0,54	100	10,14	100
Eläkemeno 2005	7,62	87,3	0,59	6,8	0,52	6,0	8,73	100

TVR-maksu on Työttömyysvakuutusrahaston TEL 12 c §:n perustella ETK:n kautta eläkelaitoksille hyvittävä vakuutusmaksu.

Lähde: Eläketurvakeskuksen rekisteri- ja vastuunjakotiedot.

Taulukko 2. Keskimääräisen perustariffin mukaiset TEL-vakuutusmaksun komponentit.

Maksukomponentit, % palkoista	2001	2002	2003	2004	2005
Vanhuuseläkeosa	2,8	2,9	2,9	2,9	3,0
Työkyvyttömyyseläkeosa	1,8	1,6	1,4	1,3	1,3
Työttömyyseläkeosa	1,2	1,1	0,9	0,8	0,3
Muut osat	1,1	1,0	1,1	1,1	1,0
Tasaus osa	15,0	15,1	15,3	15,5	16,3
Hyvitys	-0,8	-0,6	-0,2	-0,2	-0,3
Luottovakuutus	-0,1	-0,1	0 ¹	0 ¹	-
Eläke-Kansa ²	0,1	0,1	0 ¹	-	-
Keskimääräinen vakuutusmaksu	21,1	21,1	21,4	21,4	21,6

¹ Pyöristetty nollassi.

² Eläke-Kansan konkurssista aiheutunut maksun osa.

Taulukko 3. Vakuutusmaksuprosentit.

Vuosi	TEL ¹	LEL	TAE	Työntekijän osuus ²		MEL ³	YEL ⁴	YEL ¹ keskim.	MYEL ¹ keskim.
				alle 53 v.	53 v. täyt.				
2001	21,1	21,8	17,0	4,5	4,5	20,0	21,0	19,1	10,3
2002	21,1	21,8	17,3	4,4	4,4	20,0	21,1	19,5	10,5
2003	21,4	22,2	17,8	4,6	4,6	21,0	21,4	20,1	10,7
2004	21,4	22,4	18,6	4,6	4,6	21,0	21,4	19,8	10,8
2005	21,6	22,7	19,6	4,6	5,8	22	21,4/22,6	20,2	10,8

¹ Arvioitu keskimääräinen vakuutusmaksu %.

² Työntekijän maksuosuus, joka sisältyy vain TEL:n, LEL:n ja TaEL:n maksuprosentteihin.

³ MEL:n maksuprosentista työntekijän osuus on puolet ja laivanvarustajan puolet. Vuonna 2005 työntekijän osuus oli 11 %.

⁴ Maksuprosentti, joka on määritelty erikseen alle 53-vuotiaille ja 53 vuotta täyttäneille vuonna 2005.

Taulukko 4. Toteutunut keskimääräinen TEL-vakuutusmaksu prosentteina vastaavasta palkkasummasta työnantajan koon mukaan.

Vuosi	Työntekijöiden lukumäärä				Kaikki TEL-työnantajat
	1–49	50–300	301–799	800–	
2001	20,9	20,9	20,6	20,5	20,7
2002	21,3	21,0	21,2	21,8	21,4
2003	21,2	21,2	20,8	20,6	21,0
2004	21,2	21,1	20,8	21,2	21,1
2005	21,4	21,2	20,7	20,1	20,9

Lähde: ETK:n tilastoraportit yritysten työeläkemaksuista.

Taulukko 5. Työeläkemaksutulo eläkelaitosten tilinpäätöstietojen mukaan, milj. euroa.

	TEL	LEL	TaEL	MEL ¹	Yht.	TVR ²	MEL valtionosuus
2001	6 766	453	82	51	7 352	225	29
2002	7 146	456	90	50	7 742	260	31
2003	7 162	489	100	54	7 805	292	33
2004	7 423	523	113	51	8 110	325	35
2005	7 723	545	126	55	8 449	355	37

¹ Ilman valtion osuutta eläkemenosta.² Työttömyysvakuutusrahaston hyvitys, joka sisältää LEL:n ja MEL:n erkseen saamat osuudet.

	YEL	MYEL	YEL ja		Valtion osuus	
			MYEL	yht.	YEL	MYEL
2001	478	122	600		38	345
2002	509	127	636		43	358
2003	543	129	672		39	377
2004	561	135	696		47	386
2005	602	137	739		32	396

Taulukko 6. Eläkelaitosten maksamat yksityisen sektorin eläkkeet ETK:n eläkerekisteritietojen mukaan, milj. euroa.

	TEL	LEL	TaEL	MEL	Yhteensä	YEL ja		Kaikki yhteensä
						YEL	MYEL	
2001	5 149	669	7	82	5 907	599	538	7 045
2002	5 549	705	11	88	6 352	641	563	7 556
2003	5 877	730	15	92	6 714	682	583	7 978
2004	6 148	751	20	96	7 015	715	601	8 330
2005	6 446	771	26	100	7 343	756	616	8 715

Taulukko 7. Maksetut eläkeosat (perusturva) eläkelain mukaan ETK:n eläkerekisteristä, milj. euroa.

	TEL	LEL	TaEL	MEL	Yht.	YEL	MYEL	YEL ja MYEL yht.	Kaikki yht.
2001	5 126	710	2	88	5 926	489	453	942	6 868
2002	5 542	739	3	94	6 378	520	474	994	7 372
2003	5 883	760	4	99	6 746	547	491	1 038	7 784
2004	6 183	779	5	104	7 071	566	507	1 073	8 144
2005	6 508	795	6	109	7 418	589	522	1 111	8 529

Taulukko 8. Vastuuvelka eläkelaitosten tilinpäätöstietojen mukaan, milj. euroa.

	TEL	LEL	TaEL	MEL	Yht.	YEL	MYEL
2001	44 962	3 796	181	452	49 391	92/133 ¹	23
2002	46 788	3 831	200	439	51 258	95/139 ¹	24
2003	50 953	4 100	234	469	55 756	96/143 ¹	25
2004	54 813	4 345	274	492	59 924	94/143 ¹	26
2005	59 550	4 750	334	537	65 171	88/138 ¹	30

¹ Sisältää lisäturvan.**Taulukko 9.** Liikekulut, ETK:n kustannusosuudet ja ETK:n luottovakuutustoiminnan kulut, milj. euroa.

	TEL				LEL				TaEL			
	Liike- kulut ¹	ETK	LU ²	Yht.	Liike- kulut ¹	ETK	LU ²	Yht.	Liike- kulut ¹	ETK	LU ²	Yht.
2001	179,2	26,2	-34,4	170,9	22,8	1,6	-2,5	21,9	7,3	0,3	-0,5	7,1
2002	193,0	39,6	-17,8	214,8	25,0	1,7	-1,1	25,6	7,5	0,3	-0,2	7,6
2003	211,5	33,5	-4,2	240,8	26,4	1,8	-0,2	27,9	8,8	0,4	-0,1	9,1
2004	221,4	43,7	-5,0	260,1	25,9	2,7	-0,3	28,3	9,5	0,6	-0,1	10,0
2005	232,8	37,4	0	270,2	28,2	2,4	0	30,6	11,8	0,5	0	12,3

¹ Sisältää korvaustoiminnan hoitokulut, liikekulut ja sijoitustoiminnan hoitokulut. Eläkesäätiöiden ja eläkekassojen sijoitustoiminnan hoitokulut eivät ole mukana.² Eläkelaitoksille palautetut ETK:n luottovakuutustoiminnasta aiheutuneet kulut.

	MEL			YEL			MYEL ³		
	Liikekulut ¹	ETK	Yht.	teoreettiset hoitokulut ²	ETK	Yht.	Liikekulut ¹	ETK	Yht.
2001	4,0	0,2	4,2	27,3	0,1	27,4	15,1	0,9	21,3
2002	4,4	0,2	4,6	28,8	0,1	28,9	13,6	0,9	20,7
2003	5,4	0,2	5,7	30,8	0,1	30,9	17,1	1,1	24,1
2004	5,9	0,3	6,2	41,9	0,1	42,0	18,6	1,4	20,0
2005	6,1	0,3	6,4	43,7	0,1	43,8	17,6	1,2	18,8

¹ Sisältää korvaustoiminnan hoitokulut, liikekulut ja sijoitustoiminnan hoitokulut.² Ilman ETK:n kustannusta.³ Pelkät MYEL-hoitokulut ilman MATA- ja LUTU-kuluja.

Taulukko 10. Eläkevarat eläkelaitosryhmittäin, milj. euroa.

Eläkevarat, milj. €	Eläkeyhtiöt	Eläkesäätiöt	Eläkekassat	Erityiseläkelaitokset	Yhteensä
2001	41 543	4 563	1 911	4 576	52 593
2002	42 844	4 631	1 914	4 656	54 045
2003	51 173 ¹	5 056	2 058	789 ¹	59 075
2004	56 255 ²	5 572	2 210	600 ²	64 636
2005	65 047	5 003	2 439	678	73 167

¹ LEL Työeläkekassa muuttui vuonna 2003 Työeläkevakuutusyhtiö Eteraksi.

² Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassa (TaEL-eläkekassa) fuusioitui vuonna 2004 Eteraan.

Lähde: Vakuutusvalvontavirasto.

Taulukko 11. Sijoitusjakaumat eläkelaitosryhmittäin.

Sijoitusjakauma, %	Eläkeyhtiöt			Eläkesäätiöt ja -kassat			Yksityinen sektori		
	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005
Rahamarkkinasijoitukset	3,3	4,5	4,0	11,0	13,4	6,8	4,5	5,6	4,3
Sijoituslainat	2,6	2,0	2,1	2,7	2,5	1,9	2,4	2,1	2,0
TEL-lainat	4,4	3,0	1,8	4,9	4,5	3,6	4,3	3,2	2,0
Joukkovelkakirjat	55,3	52,5	48,1	38,8	39,4	43,6	51,5	50,7	47,1
Kiinteistöt ja osakkeet	10,4	12,6	11,3	16,8	15,2	14,3	13,9	13,0	11,6
Osakkeet ja -rahastot	24,0	25,4	32,8	25,8	25,0	29,9	23,4	25,4	33,0
Yhteensä	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Eläkeyhtiöissä on mukana Etera.

Lähde: TELA (www.tela.fi 6.2.2007).

Taulukko 12. Vakavaraisuusasteet vuoden lopussa ja laskuperustekorko.

Vakavaraisuusaste, %	Eläkeyhtiöt	Eläkesäätiöt ja -kassat	Eläkeyhtiöt, -säätiöt ja -kassat	Laskuperustekorko
2002	16,6	21,5	17,2	5,25
2003	20,1	24,5	20,6	4,25 ¹ 4,0 ²
2004	23,2	26,9	23,7	4,5 ¹ 5,0 ²
2005	29,3	34,5	29,8	4,75 ¹ 5,5 ²

¹ 1.1.–30.6.v.

² 1.7.–31.12.v.

Lähde: TELA (www.tela.fi 6.2.2007).

Vakavaraisuusaste = eläkelaitoksen toimintapääoma prosentteina vastuuvälästä.

Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja 2006

- 1/2006 Tilastoraportti vuoden 2004 kustannustenjaosta
- 2/2006 Yksityisen sektorin työsuhdetilastot vuonna 2004
- 3/2006 Yksityisen sektorin piiriin kuuluvat 1-vuotisikäluokittain vuonna 2004
- 4/2006 Yksityisen sektorin työeläkkeiden rahoitus vuosina 2002–2004
- 5/2006 Eläkkeellesiirtymisikä työeläkejärjestelmässä
- 6/2006 Effective retirement age in the Finnish earnings-related pension scheme
- 7/2006 Työeläkekuntoutus vuonna 2005

Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja 2007

- 1/2007 Yksityisen sektorin työeläkkeiden rahoitus vuonna 2005